

«ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΟΥ»

«Το Νερό της Ζωής»

Κάποτε, σε ένα μικρό και γραφικό χωριό της Κρήτης, τα Αγγελιανά, ζούσε ένας σοφός γέροντας, ο μπάρμπα -Νίκος, που όλοι τον αποκαλούσαν “ο Παραμυθάς του χωριού”.

Ο μπάρμπα-Νίκος αγαπούσε να κάθεται κάτω από τον πλάτανο στην πλατεία του χωριού και να διηγείται ιστορίες για τον τόπο μας, γεμάτες μύθους και μαγεία.

Μια από τις αγαπημένες ιστορίες των παιδιών όπως μου είπε η γιαγιά μου ήταν αυτή για το **“Νερό της Ζωής”**.

Σύμφωνα με τον θρύλο, στον Λαγκό, ένα φαράγγι κοντά στα Αγγελιανά, υπήρχε κάποτε μια κρυφή πηγή. Λέγεται ότι το νερό της πηγής αυτής είχε την δυνατότητα να χαρίζει ευτυχία και σοφία σε όποιον το έπινε.

Απαραίτητη προϋπόθεση για αυτό ήταν να έχει αγνή καρδιά, γεμάτη καλοσύνη. Κανείς όμως δεν ήξερε πού βρισκόταν η πηγή, μέχρι που ένα νεαρό κορίτσι, η Αγάπη, αποφάσισε να την αναζητήσει.

Η Αγάπη ήταν ένα παιδί γεμάτο όνειρα και συμπόνια για τον τόπο της. Σκαρφάλωσε στις πλαγιές του φαραγγιού, ακολούθησε τα μονοπάτια που της έδειχναν οι ηλικιωμένοι και ρώτησε τους βοσκούς που ήξεραν κάθε γωνιά της περιοχής.

Μια μέρα, καθώς περπατούσε, συνάντησε έναν γέρο βοσκό με μακρύ άσπρο γένι, που της είπε:

«Η πηγή που ψάχνεις, παιδί μου, δεν βρίσκεται σε κάποιο συγκεκριμένο μέρος. Είναι μέσα σε σένα. Αν δεις τον κόσμο γύρω σου με αγάπη και προσφέρεις στους ανθρώπους χωρίς να περιμένεις αντάλλαγμα, τότε θα έχεις βρει το Νερό της Ζωής».

Η Αγάπη επέστρεψε στο χωριό, γεμάτη ευγνωμοσύνη για τα λόγια του βοσκού. Από τότε, άρχισε να βοηθάει τους χωριανούς της, να προσέχει τα ζώα, να φροντίζει τα δέντρα και να διηγείται στα παιδιά την ιστορία της πηγής.

Το χωριό άρχισε να γεμίζει ζεστασιά, χαμόγελα και αρμονία, και όλοι έλεγαν πως το Νερό της Ζωής είχε πράγματι βρεθεί, γιατί ολόκληρα τα Αγγελιανά ήταν πια σαν μια οικογένεια.

Αξίζει να πούμε πως ο μπάρμπα-Νίκος έκλεινε την ιστορία του με μια προτροπή:

«Μην ψάχνετε μακριά για την ευτυχία και τη σοφία. Ο τόπος μας, με τα βουνά, τα φαράγγια αλλά κυρίως τους ανθρώπους του, είναι γεμάτος θησαυρούς, αρκεί να ξέρουμε πώς να τους ανακαλύψουμε».

Αυτή η ιστορία έγινε ο θρύλος των Αγγελιανών, και ακόμη και σήμερα, οι επισκέπτες που φτάνουν στο χωριό νιώθουν πως εδώ υπάρχει κάτι μαγικό:

Η ζεστασιά της κρητικής φιλοξενίας, η αγνότητα της φύσης, αφήνουν την αίσθηση πως ο τόπος αυτός κρύβει μυστικά που περιμένουν να τα ανακαλύψουμε.

ΤΕΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΕΤΡΟΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

Β' 3